

**Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος
Διονυσίου, Ἐπισκόπου Κορίνθου**

Ψαλλομένη τῇ 29ῃ Νοεμβρίου.

Ποίημα Γερασίμου Μικραγιαννανίτου.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡῳ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Ἰστώμεν στίχους δ' . καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος δ' . Ἐδωκας σημείωσιν.

Ζῆλον ἐνθεώτατον, ἐπιδειξάμενος Ὅσιε, Ἀποστόλων ὁμότροπος, ὥφθης Διονύσιε, βίῳ τε καὶ λόγῳ, καὶ λαμπρᾷ σοφίᾳ, καὶ ἐναρέτῳ ἀγωγῇ, κεκοσμημένος καὶ λαμπρυνόμενος, τοῦ Πνεύματος τῇ χάριτι, καὶ Ἱεράρχης θεόληπτος, καὶ Μαρτύρων ἰσότιμος, ἀληθῶς ἐχρημάτισας.

Θεῖον Ἱεράρχην σε, καὶ ποιμενάρχην θεόσοφον, ἡ τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις, ἀνέδειξεν Ὅσιε, τῆς ἐν τῇ Κορίνθῳ, Χριστοῦ Ἐκκλησίας· ἐνθεν ἐποίμανας καλῶς, ἐπὶ λειμῶνας τῆς θείας πίστεως, λαὸν τὸν περιούσιον, Πάτερ σοφὲ Διονύσιε· διὰ τοῦτο ἡ Κόρινθος, ἐορτάζει τὴν μνήμην σου.

Λόγῳ θείῳ Ἅγιε, καὶ διδαχαῖς σεμνυνόμενος, ὑποφῆτης ὡς ἐν-θεος, Πάτερ Διονύσιε, Πνεύματι Ἁγίῳ, λόγον σωτηρίας, ἐν ἱεραῖς ἐπιστολαῖς, ταῖς Ἐκκλησίαις πέμπεις μακάριε, πρὸς βίον τὸν ὑπέρτερον, καὶ εὐσεβείας ἀκρότητα, κατευδύνων μακάριε, εὐσεβῶν τὴν διάνοιαν.

Αἵματι ἐφοίνιξας, ὡς ἐναθλήσας στερρότατα, ἱερὲ Διονύσιε, στολὴν τὴν ἁγίαν σου, καὶ ἀνῆλθες χαίρων, ἐνθα πρὶν εἰσῆλθε, πρόδρομος πάντων ὁ Χριστός, οὗ τῷ προσώπῳ ἐμφανιζόμενος, ἰκέτευε δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων σε, ὡς ποιμένα θεόσοφον, καὶ ἀήττητον μάρτυρα.

Δόξα. Ἦχος α'.

Ποιμαντικῶς ἐμπρέψας, ὡς σοφὸς οἰκονόμος τῆς χάριτος, μαρτυρικῆς ἐπέθης λαμπρότητος, Διονύσιε μακάριε· τὸν γὰρ θάνατον τοῦ Χριστοῦ, ὡς Ἱεράρχης θεῖος μιμησάμενος, τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἐδρέψω, τὸν καρπὸν ἀξιώσας. Αὐτῆς καὶ ἡμᾶς ἀξιώσον, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, Ἱερομάρτυς ἀξιόγαστε.

Καὶ νῦν. Θεοτεκνίεν.

Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσηχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἔξ ἁγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Ἀπόστιχα.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Θεῖος ἀρχιερεὺς, τῆς ἐν Κορίνθῳ πέλων, ἀγίας Ἐκκλησίας, ἀθλητικῆς ἐπέθης, εὐκλείας Διονύσιε.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην...

Νέμων θεοπρεπῶς, τὴν ποιμένην σου παμμάκαρ, ὑπὲρ αὐτῆς προθύμως, ἐκχέεις τὸ σὸν αἷμα, ἀθλήσας Διονύσιε.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει...

Θύων τὴν μυστικὴν, θυσίαν ἀναιμάκτως, ὡς θυμὰ προσηνέχθης, τῷ Ζωοδότῃ Λόγῳ, ἀθλήσας Διονύσιε.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ἐνα σε ἐν τρισίν, οὐσίᾳ τοῖς προσώποις, Θεὸν Τριάς Ἀγία, κηρύττει καὶ δοξάζει, ὁ θεῖος Διονύσιος.

Καὶ νῦν. Θεοτεκνίεν.

Ὁλος ὢν ἐν Πατρὶ, ὅλος ἐκ σοῦ ἐτέχθη, ὁ Λόγος ἀσυγχύτως, Παρθένε Θεοτόκε, καὶ τὸν Ἀδάμ ἀνέπλασε.

Νῦν ἀπολεύεις, τὸ τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἐσπερινῷ καὶ ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετὰ τὸν Προειμιακόν, τὸ Μακάριες ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα
ιστῶμεν στίχους στ'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Λάμπων εὐσεβείας τῷ φωτί, καὶ τῶν ἀρετῶν ταῖς ιδέαις, κατα-
κοσμούμενος, ὡφθης ἐνθεώτατος ποιμὴν καὶ πρόεδρος, Ἐκκλησίας ἐν
Πνεύματι, τῆς ἐν τῇ Κορίνθῳ, ὡς σοφίας ἔμπλεως, καὶ λόγου κρείτ-
τονος· ὅθεν καὶ ἀδλήσας νομίμως, στέφανον διπλοῦν ἐκομίσω, Πάτερ
Ἱεράρχα Διονύσιε.

Ὅλος ἀνακείμενος Θεῷ, τοῦ Εὐαγγελίου ἐργάτης, δόκιμος πέ-
φνηας, Πάτερ Διονύσιε, καὶ στόμα ἔνθεον, διδαγμάτων τῆς πίστεως,
πιστῶν τὰς καρδίας, γεωργῶν τῷ λόγῳ σου, ζωὴν πρὸς κρείττονα· ὅθεν
καὶ τμηθεὶς τὸν αὐχένα, Μάρτυς ἀληθῆς ἀνεδείχθης, τοῦ σὲ μεγαλύ-
ναντος μακάριε.

Θύων τὸν ἀμνὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Πάτερ, ἱερουρ-
γῶν τοῦ Χριστοῦ, τούτῳ προσενήνεξαι, ὡς θῦμα τέλειον, καὶ θυσία
εὐσπρόδεκτος, καὶ κάρπωμα θεῖον, τέλος ὡς δεξάμενος, θεῖον τῷ ξίφει
πληγείς. Ὅθεν τὴν σὴν μνήμην τελοῦντες, ὡς Ἱερομάρτυρα θεῖον, μά-
καρ Διονύσιε τιμῶμέν σε.

Ὡφθης Ἀποστόλων μιμητής, ὡς διαπρεπῆς ἐν τῷ βίῳ, καὶ πλή-
ρης θείου φωτός, Πάτερ Διονύσιε Ἀρχιερεῦ τοῦ Χριστοῦ· ἐν σοφίᾳ γὰρ
Ὅσιε, καὶ πράξει θεαίαις, ἱερῶς ἐποίμανας, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ,
λύων τῶν παθῶν τὴν ὁμίχλην, καὶ ἐπιστολὰς θείας πέμπων, ὡς μυ-
σταγωγὸς τῆς θείας χάριτος.

Χαίρει Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἡ ἐν τῇ Κορίνθῳ ποιμένα, θεῖόν
σε ἔχουσα, Πάτερ Διονύσιε, καὶ μέγα στήριγμα, καὶ διδάσκαλον ἔνθεον,
καὶ τὴν σὴν ἀγίαν, μνήμην ἐρτάζουσα, πόθῳ κραυγάζει σοι· Σκέπε
τὴν μερίδα σου ταύτην, πάσης ἐπηρείας καὶ βλάβης, ταῖς πρὸς τὸν Δε-
σπότην ἱκεσίαις σου.

Τέμνων τὰ ζιζάνια σοφέ, λόγῳ τμητικῷ σου ἀγίῳ, ὡς Ἱεράρχης
σοφός, βίου καθαρότητα, καὶ εὐσεβείαις καρπούς, γεωργεῖν ἐνεούργη-
σας, ψυχῶν τὰς ἀρούρας, ἃς καὶ θείοις νάμασι, πλουσίως ἥρδευσας.

Ὅθεν τοῖς ὑμνοῦσί σε αἶτει, ἄρεσιν πταισμάτων διδόναι, Πάτερ Διονύσιε θεόσοφε.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῷ λόγῳ τῆς χάριτος, τὴν ζωὴν κατευθύνων, ἐν σοφίᾳ διαπρεπής, καὶ ἐν βίῳ περίβλεπτος, ὥφθης Διονύσιε μακάριε· καὶ Ἀποστολικὴν ἀμφιασάμενος χάριν, τὴν δοθεῖσαν ἐξουσίαν, πανσόφως διήγαγες, καλῶς ποιήσας, τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ· σεαυτὸν γὰρ παρέστησας, τύπον καὶ υπογραμμόν, ἐν λόγῳ ἐν ἔργῳ καὶ ἀνατροφῇ, ὡς Ἱεράρχης ὁσιος· καὶ αἵματι οἰκείῳ, σφραγίσας τὸν βίον, μαρτυρικῶς Χριστῷ ἐξεδήμησας, Ἱερομάρτυς ἔνδοξε· ὦ πρέσβευε δεόμεθα, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἦχος δ' αὐτός.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὥφθης, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· ἐκ Παρθένου γὰρ Ἀγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν, μετὰ τῆς προσλήψεως, εἰς ἐστὶν Ἰός, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν· διὸ τέλειον αὐτὸν Θεόν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε, Μῆτερ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκειμένον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

**Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. γ'. 13).**

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων...

(Ὅρα εἰς σελίδα 14 τοῦ παρόντος).

**Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. ι'. 31).**

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν...

(Ὅρα εἰς σελίδα 15 τοῦ παρόντος).

**Σοφίας Σολεμῶντες τὸ ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. γ'. 1).**

Δικαίων ψυχὰι ἐν χειρὶ Θεοῦ...

(Ὅρα εἰς σελίδα 71 τοῦ παρόντος).

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Ἀποστολικὴν ἔχων πολιτείαν, τὸ ποιμαίνειν τοὺς ἄρνas τοῦ Χριστοῦ, ἄνωθεν πεπίστευσαι, Διονύσιε Πατὴρ ἡμῶν· καὶ τὴν ἐν Κορίνθῳ Ἐκκλησίαν, θεοπρεπῶς ἐκόσμησας, εὐσεβείας δόγμασι, καὶ ἀμέμπτου βίου ἡθελσιν, ὡς Ἱεράρχης θεόσοφος, καὶ ποιμὴν ἀληθινός· ὅλον γὰρ δέδωκας σαυτόν, τῇ θείᾳ εὐδοκίᾳ, ὡς τοῦ Σωτῆρος μαθητής· ὑπὲρ οὗ καὶ ἀθλήσας, τῆς ἄνω δόξης ἡξίωσαι, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, Ἱερομάρτυς ἀξιόγαστε.

Ἦχος β'.

Πάτερ Διονύσιε, τῆς εὐσεβείας κατασπείρων τὸν λόγον, τὰς πρὶν ἀγόνους καρδίας, γονίμους ἐτέλεσας, διδασκῶν ἀρότρῳ καὶ πολύχρουν καρπὸν θείας, τοὺς τῷ θείῳ σφραγισθέντας αἵματι, ἀμέμπτως καὶ ὁσίως, τῷ Θεῷ ἱεράτευσας, ὡς Ἱεράρχης ὅσιος, καὶ μυσταγωγὸς τῶν ἀρρήτων· ὅθεν ἐκχέαι τὸ αἷμά σου, ὑπὲρ Χριστοῦ ἡξίωσαι, στερροτάτῃ ψυχῇ· ὧ καὶ προσηνέχθης, ὡς ἱερεῖον ἁμωμον, καὶ τῇ ἄνω ἱεραρχίᾳ συνήφθης, ἐν μετοχῇ θείᾳ θεούμενος. Ἀλλ' ὡς θείος Ἱερομάρτυς, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Ἦχος γ'.

Τὴν θύραθεν σοφίαν, τῶν Ἀποστόλων ὑποτάξας τῷ φθόγγῳ, τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, ὑπηρέτης θεόσοφος, καὶ ὑφηγητὴς θεοειδής, ἀνεδείχθης Ἱεράρχα Διονύσιε· καὶ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, θείαις λαμπρύνας διδασχαῖς, ἐναρέτου ζωῆς ὡφθης διδάσκαλος, καὶ ἀρετῶν ἁγίων ὄργανον· καὶ ἀθλητικὸν ὑπελθὼν ἀγῶνα, τῆς ἀπάτης τὴν ἀχλὺν ἐσκέδασας, τῆς εὐσεβείας πᾶσιν, ἐκλάμπας τὴν λαμπρότητα· καὶ νῦν Ἀγγέλοις συνών, σὺν αὐτοῖς ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Τῆς θείας γνώσεως τὸ φῶς ἐκλάμπων, φωστήρ θείος ὡφθης, ζωῆς λόγον ἐπέχων, κατὰ τὸν θεῖον Ἀπόστολον, Ἱερομάρτυς Διονύσιε· καθαγνίσας γὰρ τὸν νοῦν, θείων ἀπλήσθης ἐπιλάμψεων, καὶ τῆς ἄνωθεν σοφίας, ἐδρέψω τὰς χάριτας, πρὸς ὁδὸν σωτηρίας, ὁδηγῶν τοὺς

θεόφρονας· καὶ τοὺς πλανηθέντας ἐπανάγων, μαρτυρικῶς κατηγωνί-
σω τὸν ἀντίπαλον· καὶ τὸ βραβεῖον τῆς νίκης παρὰ Χριστοῦ ἐδέξω, τοῦ
παρέχοντος διὰ σοῦ, ἡμῖν τὸ θεῖον ἔλεος.

Δέξα. 'C αὐτὸς

Τὸν ἐν Ἱεράρχαις θεόσοφον, καὶ ἐν Ἀθληταῖς ἱερώτατον, Διο-
νύσιον τὸν μέγαν, αἱ τῶν πιστῶν χορεῖαι μελωδικῶς εὐφημήσωμεν· τοῦ
Παρακλήτου γὰρ τὴν χάριν, ὡς τῷ κόσμῳ νεκρωθεὶς δεξάμενος, τῆς
Κορίνθου ὥφθη, ποιμενάρχης θεοειδής, καὶ πάσης Ἐκκλησίας διδά-
σκαλος ἔνθεος· καὶ μαρτυρικοῖς ἀγῶσι, τὴν ἱερωσύνην λαμπρύνας, δι-
πλῶν ἐπάθλων παρὰ Χριστοῦ ἡξίωται, πρεσβεύων ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεστοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων...

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Προσέμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ Ἱεράρχης Χριστοῦ, ὁ τῆς Κορίνθου ποιμενάρχης καὶ
πρόεδρος· σοφίας θείας ταμεῖον, τῶν εὐσεβῶν ὁδηγός, Ἐκκλησίας πά-
σης θεῖον στήριγμα, σοφὲ Διονύσιε, Ἀποστόλων ὁμόζηλε, τοῦ Παρα-
κλήτου, εὐηχέστατον ὄργανον, βίου κρείττονος, φυτοκόμος θεόσοφος·
ἄστρον τὸ οὐρανόφωτον, καὶ λύχνος πολύφωτος, ὁ διαχέων τοῖς πᾶσι,
τῆς εὐσεβείας τὴν ἑλλαμψιν· Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην...

Χαίροις ὁ Ἱεράρχης Χριστοῦ, ὁ τοῦ φωτὸς πεπληρωμένος τῆς
χάριτος, ὁ ξίφει πληγεὶς καὶ χέας, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀνδρικῶς, τὸ οἰκεῖον
αἷμα θεῖον ἔρωτι, σοφὲ Διονύσιε, Ἐκκλησίας ἐδραῖωμα, στόμα Κυρίου,
ὁ ἐκβλύσας διδάγματα, ἐν τῇ ποιμνῇ σου, ὑπὲρ μέλι ἡδύνοντα· Μάρτυς
ὁ ἱερώτατος, παθὼν τοῦ Παντάνακτος, καὶ βασιλείας τῆς ἁνῶ, συγκοι-
νωνὸς καὶ συμμετοχος· Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι,
τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει...

Χαίροις ὁ Ἱεράρχης Χριστοῦ, ὁ τῶν Μαρτύρων κοινωνὸς καὶ

ὁμότροπος· αὐτῶν γὰρ ὑπὲρ ἡλίας χαίρων, ἐνδρειοτάτῃ ψυχῇ, τὸν ἀγῶνα μάκαρ Διονύσιε, καὶ ρεῖδροις αἱμάτων σου, λαμπροτέραν ἐπέλεσας, ἱερarchίας, τὴν στολὴν τὴν ὑπέρτιμον, μεθ' ἧς ἔδραμες, πρὸς ναὸν τὸν οὐράνιον. Ὅθεν τοὺς ἐορτάζοντας, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου, Ἱερομάρτυς Κυρίου, ρῦσαι δεινῶν περιστάσεων, Χριστὸν ἱκετεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ θεῖον ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ὁ τῆς θείας ἐπιπνοίας κοινωνὸς καὶ μέτοχος, καὶ τῆς ἐν Κορίνθῳ Ἐκκλησίας διδάσκαλος, μάρτυς ἀληθείας, τοῦ Χριστοῦ ἐδείχθης, καλῶς ἀγωνισάμενος, ἀξιόγαστε Διονύσιε. Καὶ νῦν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ παριστάμενος, μὴ παύσῃ ἀναφέρων, τὰς ὑπὲρ ἡμῶν ἱλαστηρίους δεήσεις, ὡς ἂν θεῖον εὕρωμεν ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ Ποιητὴς καὶ Λυτρωτὴς μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρας τὸν Ἀδὰμ ἠύλεθέρωσθε· διό σοι Πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου· χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Θεῖος πρόεδρος, Κορίνθου ὥφθης, ὡς τοῦ Πνεύματος, λαμπρὸν δοχεῖον, Ἱερομάρτυς σοφὲ Διονύσιε· καὶ τῷ οἰκείῳ σου αἵματι Ὅσιε, ὥσπερ θυσία Χριστῷ προσενήνεξαι. Ὅθεν πρέσβευε, δοθῆναι τοῖς σὲ γεραίρουσι, πταισμάτων ἱλασμόν καὶ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν...

Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡῳ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὴν μνήμην σου σοφέ, τὴν ἁγίαν τελοῦντες, ὑμνοῦμεν εὐσεβῶς,

τοὺς σεπτούς σου ἀγῶνας, καὶ πίστει ἐκδοῦμέν σοι, ἱερὲ Διονύσιε· Χριστῷ πρέσβευε, δοῦναι ἡμῖν Ἱεράρχα, θείαν ἑλλαμψιν, καὶ ἰλασμόν τῶν πταισμάτων, καὶ βίου διόρθωσιν.

Θ ε ο τ ο κ ι ο ν

Τὴν φύσιν τῶν βροτῶν, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως, Παρθένε μορφωσάμενος, Θεὸς ἅμα καὶ ἄνθρωπος, ὥφθη ἅπασι, καὶ τὴν ἀρχαίαν κατάραν, ἐξηφάνισε, Σταυρῷ αὐτὴν θανατώσας· διό σε δοξάζομεν.

Μετὰ τὴν 6' Στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀμέμπτως ἱερεύσας, τῷ ἐπὶ πάντων Θεῷ, καὶ θῦμα εὐπρόσδεκτον, προσανηγέχθης αὐτῷ, ἀθλήσας δι' αἵματος. Ὁθεν ὡς Ἱεράρχην, καὶ κλεινὸν Ἀθλοφόρον, τιμῶμέν σε καὶ βοῶμεν, Διονύσιε Πάτερ. Ἰκέτευε ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Θ ε ο τ ο κ ι ο ν.

Ἀφράστως ἐκύησας, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, δι' ἄφατον ἔλεος, οὐσιωθέντα ἐκ σοῦ, ἀνθρώπων τὸ φύραμα· ὄνπερ Θεογεννητορ, ὡς Υἱὸν καὶ Θεόν σου, δοῦναι πταισμάτων λύσιν, ἐκτενῶς ἐκδυσώπει, ἡμῖν τοῖς καταφεύγουσι, θερμῶς τῇ πρεσβείᾳ σου.

Μετὰ τὴν 6' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἱεράρχης ἐδείχθης θεοειδής, καὶ ποιμὴν τῆς Κορίνθου περιφανής, καὶ πᾶσιν ὑπέδειξας, τὴν ὁδὸν τὴν σωτήριον, καὶ τοῦ Χριστοῦ τὸν θάνατον, προθύμως ἐζήλωσας, μαρτυρικῶς τελέσας, τὸν δρόμον σου Ὅσιε· ὅθεν οὐρανίων, ἀμοιβῶν ἡξιώθης, λαμπρῶς δοξαζόμενος, ἐκ χειρὸς τοῦ Παντάνακτος, ἱερὲ Διονύσιε· ὦ πρέσβευε ἀπαύστως σοφέ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θ ε ο τ ο κ ι ο ν

Τὸν Δεσπότην τῶν ὄλων καὶ Ποιητὴν, ἀπορρήτως τεκοῦσα μετὰ σαρκός, ὃ ἦν διαμείναντα, καὶ παρθένον σε ἄφθορον, ὡς ἦς καὶ πρὸ τοῦ

τόκου, φυλάξαντα Ἀχραντε, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἐξάραντα, ἀρᾶς τῆς τοῦ ὄφεως, πᾶσι σωτηρίας, ἀναδέδειξαι πύλην, τοῖς πίστει δοξάζουσι, τὸν ἀνέκφραστον τόκον σου, καὶ βοῶσί σοι Πάναγνε· χαῖρε Θεοτόκε Ἀγνή, τῶν ἀνθρώπων μέγα ἱλαστήριον, καὶ ἡμῶν προστασία, καὶ σκέπη σωτήριος.

Τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοι σου ἀγαλλιᾶσαι ἀγαλλιᾶσονται.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει...

Εὐαγγέλιον ζητεῖ τῇ στ' Νοεμβρίου.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...

Καὶ νῦν... Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Τὸ τοῦ Χριστοῦ ποτήριον, ἐν εὐφροσύνῃ πέπωκας Ὅσιε, πληγεῖς τῷ ξίφει, καὶ ἀθλητικῶ τέλει σφραγίσας, τὴν ἁγίαν ζωὴν σου· καὶ νῦν τῆς θείας δόξης, ἀμέτῳ κατατρυφῶν, καὶ τὰ ὑπὲρ λόγον ἀνακεκαλυμμένως ὀρῶν, τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀπολαύεις, αὐτῷ κοινωνοῦν θεούμενος. Ἀλλ' ὦ Ἱερομάρτυς Διονύσιε, πρέσβευε δεόμεθα, σώζεσθαι τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Εἶτα οἱ κανόνες, τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου εὐ ἡ ἀκροστιχίς:

«Διονύσιος Κορίνθου ποιμὴν ὦφθη. Γερασίου».

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Δεδοξασμένος ὡς θεῖος ἱεουργός, καὶ μάρτυς ἀήττητος, παριστάμενος Χριστῷ, Πάτερ Διονύσιε αἰεὶ, καθικέτευε ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σε.

Ἱεραρχίας δεξάμενος τὴν στολὴν, Ἱεράρχης ὅσιος, καὶ ποιμὴν ἀληθινός, ὦφθης Διονύσιε σοφέ, Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ὡς ἐνθεώτατος.

Ὁλολαμπῇ ὡς ἀστέρα ὁ ἱερός, βίος σου σὲ ἔδειξεν, Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν Ἀποστόλων μιμητὴν, Διονύσιε σοφὲ Κορίνθου πρόεδρε.

Νυμφαγωγὸς Ἐκκλησίας τῆς τοῦ Χριστοῦ, Πάτερ ἀναδέδειξαι, καὶ παρέστησας αὐτήν, λόγοις καὶ ἀγίαις διδαχαῖς, τῷ νυμφίῳ Ἰησοῦ ὡς νύμφην ἁμωμον.

Θ ε σ τ ο κ ι ο ν .

Ὑπερφυῶς σωματῶσασα τὸν Θεόν, τὸν ἡμᾶς ρυσάμενον, τῆς κατάρας τοῦ Ἀδάμ, ρῦσαί με παθῶν σωματικῶν, Θεοτόκε, καὶ τὸν νοῦν μου καταλάμπρυνον.

Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Σοφία θεία λαμπρυνθεῖς, τῷ σῷ λόγῳ λαμπρύνεις, σκοτισθείσας καρδίας, Διονύσιε σοφέ, καὶ ταύτας ἀποτελεῖς, φωτὸς θείου, σκεύη καθαρῶτατα.

Ἱερουργῶν θεοπρεπῶς, εὐσεβείας τοῖς ἔργοις, Εὐαγγέλιον θεῖον, καθιερώσας Χριστῷ, πλείστας ψυχὰς ἀληθῶς, διδαχαῖς σου, Πάτερ Διονύσιε.

Ὁ νοῦς σου Πάτερ τῷ φωτί, τῆς Ἀγίας Τριάδος, φωτιζόμενος ὄντως, διδαγμάτων ἱερῶν, ἀνέβλυσε ποταμούς, τὰς καρδίας, τῶν πιστῶν ἀρδεύοντας.

Θ ε σ τ ο κ ι ο ν .

Σωματωθεῖς ἐκ τῶν ἀγνῶν, καὶ σεπτῶν σου αἱμάτων, ὁ Ὑπερθεος Λόγος, ὑπερτέραν οὐρανῶν, καὶ λαμπροτέραν Ἀγνή, τοῦ ἡλίου, ἀληθῶς σε ἔδειξε.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὡς σοφὸς Ἱεράρχης καὶ ἐνδεώτατος, μαρτυρικῶς μεγαλύνεις τὸν Βασιλέα Χριστόν, Διονύσιε κλεινὲ Κορίνθου πρόεδρε· καὶ προσενήνεξαι αὐτῷ, ὥσπερ θῦμα λογικόν, αἱμάτων βαφεὶς κογχύλη, καὶ ἱλεούμενος πᾶσιν, ἡμῖν τὸν μόνον εὐδιάλλακτον.

Θ ε σ τ ο κ ι ο ν .

Ὡςπερ στάμνος χρυσέα καὶ πολυώνυμος, τῆς ζωῆς Θεοτόκε τὸ

μάννα φέρουσα, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός Χριστὸν τὸν Κύριον, ζώωσόν μου τὴν ψυχὴν, νεκρωθεῖσαν τῇ δεινῇ, μανίᾳ τοῦ βροτοκτόνου, καὶ ἰ-
θύνόν με Παρθένε, πρὸς μετανοίας ζωὴν ἄμεμπτον.

Ὡδὴ δ' . Χριστὸς μου Κύριος.

Κορίνθου θεῖόν σε, ποιμένα ἔδειξεν, ἡ τοῦ Πνεύματος χάρις Ἱε-
ρουργέ, καὶ ἡθῶν σεμνότητος, καὶ πολιτείας καθαρᾶς, φυτοκόμον Διο-
νύσιε.

Ὁλον τὸν πόθον σου, Θεῷ ἀνέτεινας, ἀνυψούμενος βίῳ εἰλικρινεῖ,
πρὸς τὰ ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ τοὺς πιστοὺς μυσταγωγῶν, Διονύσιε τὰ κρείτ-
τονα.

Ρημάτων θείων σου, φωτὶ μακάριε, τοὺς ἐν σκότει τῆς πλάνης
φωταγωγεῖς, καὶ προτρέπεις ἅπαντας, πρὸς τὴν ἀγάπην Χριστοῦ,
Ἱεράρχα ὑποδήκαις σου.

Ἰλὺος ὕψωσαι, δόξης τῆς χείρονος, καὶ τῆς δόξης τῆς θείας
σκεῦος λαμπρόν, Πάτερ ἀναδέδειξαι, ἀνακαθάρας σεαυτόν, διὰ βίου
τελειότητος.

Θ ε ο τ ο κ ι ο ν .

Νεκρώσον Ἀχραντε, τὴν βασιλεύουσαν, ἐν ἐμοὶ ἁμαρτίαν τὴν
ρυπαράν, καὶ ζωῆς τῷ ἔρωτι, τῆς καθαρᾶς καὶ μυστικῆς, τὴν ψυχὴν
μου ἀναπτέρωσον.

Ὡδὴ ε' . Τῷ θεῷ φέγγει σου ἀγαθέ.

Θεῷ ἀμέμπτως ἱερουργῶν, καὶ σοφῶς ποιμαίνων τοῦ Χριστοῦ,
τὴν Ἐκκλησίαν μακάριε, ὑπὲρ ταύτης χαίρων τὴν ζωὴν τέθυκας,
ἀθλήσας Διονύσιε ἐννομώτατα.

Οἱ τῶν αἱμάτων σου ὄχετοί, ἔσθεςαν πυρὰν εἰδωλικήν, ὡς ἀλη-
θῶς Διονύσιε, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἥρδευσαν Ἀγίε, βλαστάνειν εὐσε-
βείας καρπὸν τὸν ὥριμον.

Ὑπὸ τοῦ Πνεύματος αὐγασθεῖς, οἷα τὴν καρδίαν καθαρὸς, σο-
φίαν Πάτερ τὴν θύραθεν, τῷ Εὐαγγελίῳ μάκαρ τῆς χάριτος, ἐμφρό-
νως Διονύσιε καδυπέταξας.

Θ ε ο τ ο κ ί ο ν

Πεποικιλμένη ταῖς ἀρεταῖς, καὶ τῆς παρθενίας ταῖς αὐγαῖς, ὑπὲρ τὸν ἥλιον λάμπουσα, τῆς δικαιοσύνης τίκτεις τὸν Ἥλιον, Παρθέ-
νε σαρκωθέντα ἐκ τῶν αἱμάτων σου.

Ὡδὴ στ'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ὁ βίος σου Ὅσιε, τῷ φωτὶ τῶν ἀρετῶν, ἐνθέως λαμπρυνόμενος, φωτοειδῆ σε λαμπτήρα καὶ ἀπλανῆ, τῆς πίστεως ἔδειξε, Διονύσιε Πά-
τερ ιερώτατε.

Ἰσχὺν θεῖαν Ὅσιε, δεδεγμένος ἐκ Θεοῦ, ἐν λόγοις τε καὶ πρά-
ξεσι, δυνατὸς ἀνεδείχθης καὶ τοῦ ἐχθροῦ, καθεῖλες τὴν δύναμιν, ἐνα-
θλήσας νομίμως Διονύσιε.

Μιμούμενος Ἀγιε, Ἀποστόλους τοῦ Χριστοῦ, τοὺς εὐσεβεῖς ἐστή-
ριζες, ἐπιστολὰς ἐπιστέλλων φωτοειδεῖς, σοφὲ Διονύσιε, δι' ὧν πᾶσι τὰ
κρίττονα ὑπέφαινες.

Θ ε ο τ ο κ ί ο ν

Ἡ πύλη ἢ πάμφωτος, ἣν διώδευσε Χριστός, καὶ κεκλεισμένην
ἔλιπε, μετανοίας μοι πύλας ἐκδυσσωπῶ, Παρθένε διάνοιξον, ὁδηγούσας
ζωὴν πρὸς ἀτελεύτητον.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πνεύματος σοφέ, τὴν χάριν εἰσδεδεγμένος, λύχνος φαινός, ἐδεί-
χθης τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ποιμὴν τῆς Κορίνθου, ἀληθὴς Διονύσιε,
ὑπὲρ ἧς καὶ χαίρων ἠθλήσας, ζήλω θείῳ πυρπολούμενος· διὰ τοῦτο ἐκ-
βοῶμέν σοι· χαίροις θεράπον Χριστοῦ, Ἱερομάρτυς σοφέ.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν καρπὸν τῆς σοφίας δρεψάμενος, εὐσεθείας ἐδείχθης διδάσκα-
λος, καὶ λαμπρᾷ πολιτείᾳ κοσμούμενος, Ἀποστόλων τὸν ζῆλον ἐκέκτη-
σο, ἀπαγώγας σεαυτὸν, τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ἀγαθῶν· ἐνθεν νεύσει θεϊ-
κῇ, ἱερωσύνης δεξάμενος στολὴν, ἀρχιερεὺς ὅσιος καὶ ἄκακος, καὶ μα-
θητῆς Χριστοῦ ὡφθης ἐνθεώτατος, καὶ τῆς ἐν Κορίνθῳ ἀγίας Ἐκ-
κλησίας, ἀγιώτατος ποιμὴν, καὶ ὁδηγὸς θεοειδής, καὶ λαμπαδοῦχος
ιερός, Διονύσιε ιερώτατε, τοῦ Παρακλήτου πολύτιμον ὄργανον· καὶ ξίφει

ὑπὲρ Χριστοῦ πληγεῖς, αἱμάτων τοῖς ρείθροις, τὴν ἱερὰν ἀμπεχόνην λαμπροτέραν ἀνέδειξας, καὶ εἰς τὸ ἄνω θυσιαστήριον μετὰ δόξης ἀνέδραμες, ἀκούων παρ' ἡμῶν· χαίροις θεράπον Χριστοῦ, Ἱερομάρτυς σοφέ.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν .

Τῇ κθ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Διονυσίου Ἐπισκόπου Κορίνθου.

Στίχοι.

Διονύσιος εἰς τελῶν θυηπόλων
Ξίφος μετελθὼν εἰς ἐστὶ τῶν Μαρτύρων.
Διονύσιον εἰκάδι ξίφει πληξάν ἐνάτη τομῶ.

Οὗτος ἦν ἀκμάζων τῷ δευτέρῳ αἰῶνι, ἐπὶ Μάρκου Αὐρηλίου (ἐν ἔτει ρξα'. ρπ'). πάση σοφίᾳ διαπρέπων, καὶ λόγων εὐρύτητι, καὶ θίου λαμπρότητι, καὶ παντοδαποῖς ἄλλοις προτερήμασι περικουρούμενος, ἐν ζήλῳ Ἀποστολικῇ τῆς εὐσεβείας τὸ μυστήριον κηρύττων, καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς χάριτος τὸν λόγον καλλιεργῶν. Καλῶς δὲ καὶ θεοφιλῶς ποιμαίνων καὶ διεξάγων, ὡς Ἱεράρχης περιφανῆς καὶ ποιμὴν ἀληθινὸς τὴν ἐν Κορίνθῳ ἁγίαν Ἐκκλησίαν, ἣν θεῖα ἐνεπιστεύθη ψήφῳ, μαρτυρικῶς τετέλεκε τὴν ζωὴν, ξίφει πληγεὶς καὶ θεωρημῶν ἀνὴρ, πλείστους καὶ δι' ἐπιστολῶν ἐπεστήριξε, πεπληρωμένων θείας διδασκαλίας καὶ μαθήσεως ἱερᾶς, ἐξ ὧν ἐκτὼς ὁ ἱστορικὸς ἀναγράφει Εὐσέβειος (Ἐκκλ. Ἰστ. Βιβλ. δ'. κεφ. κζ').

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις Χριστέ ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Προσεβόλον μέν.

Νοῦν τὸν σὸν ἀποκαθάρας πάσης σχέσεως, ὑλώδους ἱερώτατε, τοῦ αὐλοῦ φωτὸς δοχεῖον, ὥφθης ἀληθῶς, καὶ πάντας ἐδίδασκες δοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς ποιμένα σε ἡ Κόρινθος πανάριστον, καὶ ὑποφήτην ἔνθεον, καὶ ἐν αἵματι τῷ ἰδίῳ, Μάρτυρα Χριστοῦ, τιμᾷ Διονύσιε σοφέ, πανηγυρίζουσα τὴν σὴν, πανευκλεῆ ἑορτήν.

Φωτισμῷ τοῦ Παρακλήτου ἐλλαμπόμενος, ὡς Ἀποστόλων σύμφυχος, Διονύσιε θεηγόρε, μύστα τοῦ Χριστοῦ, ἁγίαις σοφὲ ἐπιστολαῖς, ἐπιστηρίζεις τῶν πιστῶν, τὰς διανοίας στερρῶς.

Θεηγόρον γλῶσσαν ἔχων Διονύσιε, διδάγματα οὐράνια, θείῳ Πνεύματι ἀναβλύζεις, ὥσπερ ὕδωρ ζῶν, καὶ ρεῖθρα θεόβρυτα σοφέ, καὶ καταρδεύεις δαψιλῶς, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ.

Θ ε ο τ ο κ ι ο ν .

Ἡ τὸν πάντων Ποιητὴν καὶ Παντοκράτορα, ὑπερφυῶς κυήσασα, Θεοτόκε τῆς τοῦ Βελίαρ, ρῦσαι με φορᾶς, καὶ φόβῳ με ἔδρασον Θεοῦ, ἵνα βαδίσω ἀκλινῶς, τῶν ἐντολῶν τὴν ὁδόν.

ᾠδὴ η΄ . Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσις.

Γεωργήσας τῷ λόγῳ σοφέ τῆς χάριτος, τῶν ψυχῶν τὰς ἀρούρας ταύτας ἐποίησας, φέρειν ἀληθῶς, Διονύσιε πάνσοφε, στάχυν σωτηρίας, Χριστῷ τῷ Ζωοδότῃ.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις τοῦ θείου Πνεύματος, τοῖς σοῖς χεῖλεσι Πάτερ ἐξ ἀκενώτου πηγῆς· ὅθεν διδαχάς, σωτηρίας παρέθηκας, ὡς Χριστοῦ θεράπων, πληρώματι τῷ θείῳ.

Ρεῖθροις θείων αἱμάτων σου Πάτερ ἔσθεσας, τῆς κακίας τοὺς ἄνδρακας Διονύσιε, καὶ τῶν εὐσεβῶν, τὰς καρδίας ἐδρόσισας, μέλπειν καὶ δοξάζειν, Τριάδα τὴν ἁγίαν.

Θ ε ο τ ο κ ι ο ν .

Ἀειπάρθενε Κόρη Θεογεννήτρια, τὴν ρυπῶσαν ψυχὴν μου ἀμέτροις πάθεσι, κάθαρον ροαῖς, τοῦ ἐλέους σου Δέσποινα, καὶ τῆς τοῦ Βελίαρ, ἀπάλλαξόν με πλάνης.

ᾠδὴ θ΄ . Θεὸν ἀνθρώποις.

Σοφία θεία κατακοσμούμενος, καὶ ἀρετῶν τῷ κύκλῳ στεφανούμεθος Ὅσις, Ἱεράρχης θείος ἐχρημάτισας, καὶ μάρτυρίου πέπωκας τὸ ποτήριον, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλήσας, θεορρήμον Διονύσιε.

Ἱερουργήσας οἷάπερ ἄγγελος, ἐπὶ τῆς γῆς τῷ Λόγῳ Διονύσιε πάνσοφε, τούτῳ ὡς θυμίαμα εὐπρόσδεκτον, καὶ προσφορὰν τελείαν σαυτὸν προσήγαγες, τελειωθείς δι' αἵματος, μαρτυρικῶς μακάριε.

Μαρτύρων δῆμοις συναυλιζόμενος, καὶ ἱερέων τάξεσι σοφέ ἀριθμύμενος, σὺν αὐτοῖς ἰκέταυε δεόμεθα, Ἱερομάρτυς θεῖε ὑπὲρ τῶν πίστει σου, τὴν μνήμην ἐκτελούντων, Θεηγόρε Διονύσιε.

Ὁ τῆς Κορίνθου ποιμὴν θεόσοφος, Ἱερομάρτυς θεῖε Διονύσιε ἐνδοξε, ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ὑπὲρ τῆς σῆς μερίδος αἰεὶ ἰκέτευε, καὶ μοὶ δὲ θεηγόρε, τῶν πταισμάτων αἵτει ἄφεσιν.

Θ ε ο τ ο κ ι ο ν

Υψίστου θρόνος φωτειδέστατος, Θεογεννήτορ Κόρη ἀληθῶς ἐχρημάτισας· διὸ ρῦσαί με μανίας τοῦ ἀλάστορος, καὶ σκοτασμοῦ Παρθένε τῶν παραβάσεων, καὶ τῷ φωτί με ἤδη, μετανοίας καταλάμπρυνον.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἱεραρχήσας Ἄγιε, Χριστῷ τῷ Παντοκράτορι, ἐν εὐσεβείᾳ ἀπάσῃ, καὶ εὐθυτάτῃ καρδίᾳ, μαρτυρικῶς ἐδόξασας, τὸ θεῖον αὐτοῦ ὄνομα, παμμάκαρ Διονύσιε· διὸ ἀξίων ἐπάδλων, ἐν οὐρανοῖς ἡξιώθης.

Θ ε ο τ ο κ ι ο ν.

Τὸν πάντων βασιλεύοντα, καὶ Ποιητὴν τῆς κτίσεως, Χριστὸν ἀφράστως τεκοῦσα, Παρθενομήτορ Μαρία, αὐτὸν αἰεὶ ἰκέτευε, ρύεσθαι πάσης θλίψεως, τοὺς εὐλαβῶς προστρέχοντας, τῇ κραταιᾷ σου πρεσβείᾳ, καὶ τὴν σὴν δόξαν ὑμνοῦντας.

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἰστῶμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμεια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραιδόξου θαύματος!

Πάτερ σοφὲ Διονύσιε, ἱερωσύνης στολήν, ἱερῶς ἐνδυσάμενος, Ἱεράρχης ὅσιος, ἀληθῶς ἐχρημάτισας, καὶ εὐσεβείας τὸ θεῖον κήρυγμα, οἰκείοις αἵμασιν ἐμεγάλυνας. Ὅθεν τὴν μνήμην σου, τὴν ἁγίαν σήμερον, χρεωστικῶς, ἄγοντες δοξάζομεν, Χριστὸν τὸν Κύριον.

Πάτερ σοφὲ Διονύσιε, σοφία θεία τὸν νοῦν, ἱερῶς λαμπρυνόμενος, ὑποφήτης ἔνθεος, μυστηρίων τῆς χάριτος, καὶ οἰκονόμος ψυχῶν θεόσοφος, καὶ στόμα θεῖον ὥφθης μακάριε· ὅθεν διδάγματα, ἱερὰ ἀνέβλυσας, τῶν εὐσεβῶν, πρὸς ἀγάπην ἔνθεον, τὸν νοῦν ἀνάγοντα.

Πάτερ σοφὲ Διονύσιε, ζήλω τῷ θεῷ τρωθεῖς, Ἀποστόλων ἐβάδισας, τοῖς ἁγίοις ἔχνεσι, σεαυτὸν ἀρνησάμενος, καὶ τοῦ Σωτῆρος τὸ

μέγα ὄνομα, πόνοις ἀθλήσεως ἐμεγάλυνας· ὅθεν συνόμιλος, τῶν Ἁγ-
γέλων γέγονας, ἐν οὐρανοῖς, ὑπὲρ τῶν τιμώντων, αἰεὶ δεόμενος.

Πάτερ σοφὲ Διονύσιε, ἀρχιερεὺς εὐκλεής, καὶ ποιμὴν θεοπρόβλη-
τος, Κορινθίων γέγονας, ὡς τοῦ Πνεύματος ὄργανον· ὅθεν καυχᾶται
τῇ ποιμανσίᾳ σου, ἡ Ἐκκλησία Κορίνθου χαίρουσα, καὶ τὴν ἁγίαν σου,
μνήμην ἐορτάζουσα, σὲ πρὸς Χριστόν, μεσίτην προβάλλεται, καὶ πρέ-
σθουν ἔτοιμον.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Ὡς Ἱεράρχης σοφός, καὶ τῶν ἀρρήτων μύστης, ἱεραρχικῶς Χρι-
στῷ εὐηρέστησας, Διονύσιε Πάτερ, ὑποταγεῖς τῷ θεῷ θελήματι· καὶ
αἵματι ἀθλήσεως, τὸν θάνατον αὐτοῦ δοξάσας, τῆς αἰωνίου δόξης κλη-
ρονόμος ὦφθης, καὶ αἰδίων ἀγαθῶν κοινωνός, Ἱερομάρτυς μακάριε.
Διὸ Κόρινθος ἡ σὴ κληρουχία, ἐορτάζουσα τὴν μνήμην σου, τὰ σὰ προ-
τερήματα κηρύττει, καὶ πιστῶς βοᾷ σοι· Μὴ διαλίπῃς Ἁγίε, πρεσβεύ-
ων Κυρίῳ, ρύεσθαι ἡμᾶς πάσης θλίψεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε...

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ Ἁγίου ἡ γ' καὶ
στ' ὡδή. Ἀπόστολον ζητεῖ τῇ στ' Νοεμβρίου, Εὐαγγέλιον δὲ τοῦ Ἁγίου
Χρυσοστόμου.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις ὁ Κορίνθου θεῖος ποιμὴν, καὶ τῆς εὐσεβείας, θεορρήμων
ὀφηγητής· Χαίροις ὁ ἐκχέας, ὑπὲρ Χριστοῦ τὸ αἷμα, ἀθλητικοῖς ἀγῶ-
σιν, ὦ Διονύσιε.

Δίστιχον.

Διονύσιε τοῦτον τὸν ὕμνον δέξαι
Ὅν σοι Γεράσιμος ἐξύφανε πόθῳ.